

NOTAT

Vedrørende H/F Syvendehus

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	3
2. Sagens faktiske omstændigheder.....	4
2.1 Problemstillinger	4
2.2 Kort beskrivelse af foreningen.....	4
3. Retslige regulering af H/F Syvendehus.....	5
3.1 Kommuneplanen	5
3.2 Servitut af den 23. juni 1960 (7825-06).....	6
3.3 Lokalplan.....	6
3.4 Opsummering	8
4. Berettiget forventning og passivitet.....	9
5. Muligheder i det videre forløb	13
5.1 Retlig lovliggørelse.....	13
5.2 Fysisk lovliggørelse	14
6. Persondata.....	15
7. Vores anbefaling.....	18

1. Indledning

Dette notat omhandler sagen vedrørende lovgivning af Haveforeningen Syvendehus i Herlev.

H/F Syvendehus har anmodet om en redegørelse af gældende regler for haveforeningen i forbindelse med Herlev Kommunes vedtagelse af lokalplan og varsling om lovgivning af Kommunens kolonihaveforeninger. Dog alene spørgsmålet i forhold til byggeprocent og således ikke spørgsmålet om helårsbeboelse. De har i forlængelse heraf ønsket, at der blev afholdt et møde, hvor notat kan drøftes og de enkelte andelshavere kan få et klart billede af deres retsstilling.

H/F Syvendehus har endvidere anmodet om en vurdering af bestyrelsens ansvar i forbindelse med en lovgivningsproces. Herudover en gennemgang af foreningens forpligtelser i forhold til opbevaring og videreformidling af medlemmernes persondata.

Indledningsvist redegøres i afsnit 2 for sagens faktiske omstændigheder, i afsnit 3 gennemgås de relevante retsregler og i afsnit 4 betragtninger om passivitet og berettiget forventning. I afsnit 5 gennemgås mulighederne for det videre forløb.

I afsnit 6 gennemgås persondataforordningen i forhold til H/F Syvendehus' opbevaring af medlemmers personoplysninger og evt. udlevering til kommunen.

Til sidst vil vi i afsnit 7 komme med vores anbefalinger til det videre forløb i sagen.

2. Sagens faktiske omstændigheder

2.1 Problemstillinger

Politisk er der i Herlev Kommune truffet beslutning om, at byggerierne i kommunens haveforeninger skal lovliggøres op til en vis størrelse og således at niveauet fastlægges ensartet for alle kommunens haveforeninger. I 5 ud af kommunens 7 haveforeninger, er det besluttet at give tilladelse til maksimalt 50 m² beboelsesbygning pr. havelod samt to udhuse på maksimalt 10 m² hver.

Det er besluttet at lovliggørelsen skal ske gennem vedtagelse af lokalplan. Der er derfor den 10. oktober 2018 sket endelig vedtagelse af "*Lokalplan 113 for Haveforeningen Syvendehus*".

2.2 Kort beskrivelse af foreningen

Haveforeningen Syvendehus blev stiftet i 1960, samtidig blev "*Servitut af 23. juni 1960 (7825-06)*", der regulerer brugen af området tinglyst.

Området ligger i det nordvestlige Herlev ved kommunegrænsen til Ballerup Kommune. Her ligger erhvervsområdet Lautrupgård mod vest samt institutionsområdet ved Sømosen mod syd. Mod øst ligger en anden haveforening P/F Rytterhaven.

Foreningen består af 77 kolonihaver. Haveforeningen er en andelshaveforening, da H/F Syvendehus er ejer af området. Hver andelshaver ejer således sit eget hus, mens jorden ejes af foreningen.

På fællesområdet er der etableret et fælleshus.

H/F Syvendehus er ikke medlem af kolonihaveforbundet. Haverne kan således sælges til markedspris.

H/F Syvendehus, er ikke omfattet af Erhvervsstyrelsens oversigt over ikke-varige kolonihaver. H/F Syvendehus er således registreret som en varig kolonihave omfattet af kolonihaveloven.

H/F Syvendehus har udarbejdet en oversigt over al bebyggelse i haveforeningen.

Oversigten viser, at stort set ingen af de 77 havelodder overholder størrelsesbegrænsningen i henhold til servitut af 23. juni 1960 på i alt 30 m² bebyggelse pr. havelod.

Det fremgår endvidere af oversigten, at 38 havelodder har en bebyggelse, som er større end de i henhold til lokalplan af 10. oktober 2018 tilladte 50 m².

3. Retslige regulering af H/F Syvendehus

3.1 Kommuneplanen

I henhold til planlovens § 11 stk. 1 skal der for hver kommune foreligge en kommuneplan, som skal omfatte en periode på 12 år.

Området er omfattet af "*Herlev Kommuneplan 2013-2025*".

H/F Syvendehus ligger i kommuneplanens rammeområde R2. Anvendelsen er udlagt til rekreativt område i form af kolonihaver.

Ifølge kommuneplanens generelle rammer for kolonihaver, skal havelodderne være mindst 400 m². Der må på hvert havelod opføres et kolonihavehus på højst 50 m² og to skure på højst 10 m² hver.

3.2 Servitut af den 23. juni 1960 (7825-06)

Området har siden 1960 være underlagt "Servitut af 23. juni 1960 (7825-06)" der er tinglyst på området. Servitutten tillod, at der kunne opføres et kolonihavehus på op til 30 m².

Det fremgår endvidere af den pågældende servitut, at havesæsonen er fra 1. maj til 30. september.

Herudover fremgår det, at kolonihaveforeningen årligt skulle fremsende en situationsplan til bygningsinspektoratet over de på arealet opførte bygninger. Det fremgår ikke af materialet i sagen, om dette er blevet efterlevet.

3.3 Lokalplan

"Lokalplan 113 for Haveforeningen Syvendehus" blev endelig vedtaget den 10. oktober 2018 og erstatter servitut af 23. juni 1960 hvad angår byggeriets størrelse, placering og anvendelse, og fastsætter og præciserer regulering for området som følger:

- Området må kun anvendes til kolonihaveformål med tilhørende fællesfaciliteter
- Mindstestørrelsen for havelodder er 375 m² og den maksimale størrelse er 425 m².
- På hvert havelod må der opføres et kolonihavehus på max. 50 m².
- På hvert havelod må det samlede areal til småbygninger ikke overstige 20 m².

Til småbygninger regnes mindre bygninger, der ikke anvendes til beboelse eller natophold. Fx udhus (redskabs-, brænde- og cykelskur m.m.), drivhus,

carport eller overdækket terrasse. Småbygninger på højst 10 m² kan placeres i direkte tilknytning til kolonihavehuset, hvis afstanden til andre småbygninger samt til lodgrænse er mindst 2,5 m.

Der må ikke etableres direkte adgang fra kolonihavehuset til småbygninger. Undtaget herfra er overdækkede terrasser, som er åbne i mindst én side. Åbne sider må ikke dækkes med glas, plast eller anden form for inddækning, men der kan opføres et brystværn i en højde på op til 1 m.

Af lokalplanen § 3 fremgår det endvidere, at *"Kolonihaverne må bortset fra kortvarige ferieophold mv. kun anvendes til natophold i perioden fra sommertids start (sidste søndag i marts) til sommertids ophør (sidste søndag i oktober)"*.

Af lokalplanen fremgår endvidere, at alle brugere af kolonihavelodder skal være medlem af en for hele området dækkende kolonihaveforening. Desuden skal foreningens vedtægter godkendes af Herlev Kommune.

Foreningen skal stå for drift og vedligeholdelse af området og foreningens fællesarealer herunder veje og stier.

2.3.1. Mulighed for dispensation

Der kan på baggrund af en konkret vurdering (dispensation) tillades mindre lempelser af de maksimale bygningsstørrelser, hvis der foreligger særlige forhold.

Særlige forhold kan være tilfælde, hvor en mindre reduktion af bygningsstørrelsen vil føre til væsentlige og u hensigtsmæssige indgreb i den arkitektoniske sammenhæng og udformning af bygningen. Der kan endvidere være tale om forhold, hvor et mindre indgreb medfører nødvendige, men uforholdsmæssigt store ændringer på resten af bygningens konstruktioner mv.

I henhold til planlovens § 19 kan kommunalbestyrelsen meddele dispensation fra lokalplanens bestemmelser, hvis dispensationen ikke vil være i strid med principperne i planen.

3.4 Opsummering

I 2018 trådte en ny lokalplan i kraft for området Haveforeningen Syvendehus. Lokalplanen træder i stedet for servitut for området og fastsætter nye rammer for opførelsen af kolonihavehuse, således at det fremover på hvert havelod er tilladt at opføre et kolonihavehus på max. 50 m². samt 2 småbygninger på maksimalt 20 m².

Ved vedtagelsen af lokalplanen har kommunen således indført en forøgelse af hvor mange kvadratmeter det kan tillades at bygge.

Endvidere er der indført en lempelse af den periode, det er tilladt at overnatte i husene.

En lokalplan medfører ikke handlepligt, hvilket betyder, at eksisterende, lovlige forhold på de ejendomme, som lokalplanen omfatter, kan fortsætte som hidtil. Det betyder endvidere, at tidligere ulovlige forhold, der nu kan rummes inden for lokalplanens bestemmelser, er lovliggjort fra lokalplanens vedtagelse.

Af haveforeningens oversigt over havelodder, fremgår det dog at 38 havelodder har en bebyggelse, som er større end de i henhold til lokalplanen tilladte 50 m² samt 2 småbygninger på max 20 m². Da dette allerede var i strid med servitutten af 23. juni 1960, vil dette ligeledes være i strid med lokalplanens bestemmelser.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at der er mulighed for at søge dispensation for lokalplanens bestemmelser. Hvorvidt dette vil være en reel mulighed for den

enkelte haveejer, beror på en konkret vurdering.

Da byggeprocenten for en dels vedkommende, fortsat overstiger det tilladte, og bygningerne har eksisteret i en årrække, vil spørgsmålet vedrørende berettiget forventning og passivitet blive behandlet i det følgende.

4. Berettiget forventning og passivitet

Professor, dr. jur. Søren H. Mørup drøfter det retlige grundlag for, at offentlige myndigheder kan miste adgangen til at håndhæve miljølovgivningen i sin artikel "Håndhævelse på miljørettens område – om betydningen af lang tids forløb, passivitet og berettigede forventninger" (Juristen nr. 2 2012, side 149).

Artiklen gennemgår hvilke forhold, der kan bevirke, at en myndighed mister retten til at håndhæve visse regler, selvom der foreligger et ulovligt forhold. Artiklen drøfter navnlig myndigheders passivitet, betydningen af lang tids forløb (uden at myndigheden nødvendigvis har forholdt sig passiv) og endelig det såkaldte forventningsprincip.

Ifølge Mørup, er det fast antaget i Naturklagenævnets praksis, at adgangen til at håndhæve f.eks. lokalplaner kan bortfalde på grund af lang tids forløb og myndighedernes passivitet, jf. NKO nr. 334, oktober 2004:

"[K]ommunalbestyrelsens ret til at forlange fysisk lovliggørelse kan fortabes, når der er gået en vis, længere tid. (...) Naturklagenævnets praksis hviler på et almindeligt indrettelsessynspunkt, hvorefter en ejer/bruger normalt, når der er gået meget lang tid, vil have indrettet sig i tillid til at bestående indretninger på grunden, som ikke er blevet påtalt fra nogen side, anses for lovlige. (...) Hvis der foreligger passivitet fra myndighedens side, dvs. at kommunen har kendt til den ulovlige

indretning uden at foretage sig noget, vil retten til at forlange fysisk lovliggørelse kunne fortabes i løbet af kortere tid.”

I den konkrete vurdering af, om **passiviteten**, dvs. myndighedens manglende reaktion over for forhold, som myndigheder er eller burde være bekendt med, fører til, at forpligtelsen bortfalder, må man ifølge Mørup overveje en række forhold, jf. artiklens side 151:

”Nogle subjektive forhold har betydning. Det må naturligvis have betydning, hvor klart det stod for den passive myndighed, at den forpligtede (borgeren) ikke overholdt sin forpligtelse. Det må også tillægges betydning, hvor klart forpligtelsen har stået for borgeren, herunder om borgeren kan have fået det indtryk, at myndigheden ikke ville holde borgeren fast på forpligtelsen. Nogle mere objektive forhold må også tillægges betydning, først og fremmest hvor lang tid passiviteten har stået på. Endelig må man inddrage vægten af de hensyn, der ligger bag forpligtelsen – hvilket særligt er relevant i forhold til offentligretlige, ikke økonomiske forpligtelser – og hvor tungtvejende hensynet er til den forpligtede om at kunne indrette sig, herunder hvor byrdefuldt det vil være at kræve forpligtelsen opfyldt (jf. også proportionalitetsprincippet).”

Ifølge Mørup kan selve det forhold, at der er forløbet **lang tid** – uden at der foreligger passivitet – ligeledes tale for, at en forpligtelse er bortfaldet, jf. artiklens side 152. Folketingets ombudsmand har ligeledes givet udtryk for, at borgerne efter lang tid kan have berettigede forventninger om, at en bestemt tilstand kan opretholdes, jf. FOB 2008.383.

Konkluderende skriver Mørup, at man kan inddrage overvejelser om passivitet og lang tids forløb i en samlet vurdering, der foretages på baggrund af det, han kalder **”det forvaltningsretlige forventningsprincip”**, jf. side 155:

"Forventningsprincippet sætter en retlig grænse for forvaltningen. Forventningsbeskyttelsen forudsætter for det første, at der foreligger en berettiget forventning. Forventningen skal være dels objektivt berettiget, dvs. der skal ud fra sagens objektive omstændigheder med rette kunne forventes det, som borgeren hævder, at han har en forventning om. Dels skal forventningen være subjektivt berettiget, dvs. borgeren skal være i god tro (...)

Borgeren kan (...) ikke have en berettiget forventning om, at han kan etablere en tilstand, som er åbenbart ulovlig."

Som Mørup selv erkender, er den retlige karakter af forventningsprincippet dog endnu ikke afklaret i teori og praksis.

Det er ikke til sagen oplyst, om der hos Herlev Kommune siden etablering af kolonihaveforeningen, har været specifik viden om de ulovlige bygningsindretninger i haveforeningen og på de enkelte havelodder.

En tinglyst deklARATION vil ofte indebære, at grundejer har været i ond tro og dermed ikke med rimelig grund har kunnet anse en manglende reaktion fra kommunens side som udtryk for en godkendelse af det ulovlige forhold i strid med deklARATIONENS bestemmelser.

En tinglyst deklARATION vægter således tungt ved domstolens vurdering af, om manglende håndhævelse af et ulovligt forhold kan anses for at være en slags stiltiende godkendelse af forholdet.

En tinglyst deklARATION er dog ikke ensbetydende med, at der ikke kan indtræde retsfortabende myndighedspassivitet i forhold til håndhævelse af de forhold, som er reguleret i deklARATIONEN, men det forhold, at der er tinglyst en deklARATION, skærper kravene til grundejers agtpågivenhed i forhold til de ulovlige forhold.

Fra retspraksis kan bl.a. nævnes MAD 2012.2659Ø, hvor Østre Landsret fandt, at Tårnby Kommune ikke havde fortabt muligheden for at håndhæve en tinglyst servitut, der dækkede et større antal ejendomme, på trods af at der i en længere periode fra 1985-2006 fra kommunens side ikke var foretaget en håndhævelse af servitutten, ligesom der i samme periode fejlagtigt var meddelt tilladelser til byggeri i strid med servitutten.

Der kan endvidere henvises til UfR 2004.2072H, hvor Højesteret fandt, at det forhold, at en kommune ikke havde påtalt anvendelse af en ejendom til helårsbeboelse i strid med en for ejendommen gældende deklaration, ikke indebar, at kommunen ved passivitet var afskåret fra at håndhæve det ulovlige forhold. Grundejer havde haft tilmeldt folkeregisteradresse på ejendommen i de næsten 40 år, han havde ejet ejendommen. Højesteret lagde særlig vægt på, at der ikke fra grundejers side var ansøgt om godkendelse af ejendommen til helårsbeboelse.

Dommene illustrerer, at der skal særlige forhold til for at anse kommuners passivitet for retsfortabende, når der er tinglyst deklaration om det pågældende forhold, og der ikke er søgt om dispensation herfra eller på anden måde søgt om lovliggørelse af det ulovlige forhold.

På de havelodder i H/F Syvendehus, hvor Herlev Kommune måtte have været bekendt med ulovlig byggeri i strid med servitutten, vil det være afgørende, om manglende håndhævelse fra kommunens side, har kunnet betragtes som en accept af forholdene.

I de situationer, hvor der ikke er oplysninger om, at Herlev Kommune konkret har været bekendt med ulovligt byggeri på det pågældende havelod, vil retsfortabende passivitet ikke komme på tale, da passivitet alene kan indtræde, hvis kommunen har været bekendt med de pågældende ulovlige forhold.

Om der er indtrådt retsfortabende passivitet, må derfor vurderes konkret i forhold til Herlev Kommunes viden om de faktiske forhold på de enkelte havelodder.

Det klare udgangspunktet vil i den forbindelse være, at det forhold, at Herlev Kommune ikke på et tidligere tidspunkt og på mere håndfast vis har søgt forholdene i H/F Syvendehus lovliggjort, ikke afskærer Herlev Kommune fra på nuværende tidspunkt at kræve forholdene lovliggjort i overensstemmelse med den tinglyste deklaration.

Dog kan Herlev Kommunes korrekte viden om ulovligt byggeri på de enkelte havelodder medføre, at der er indtrådt retsfortabende passivitet og kommunen kan således ikke kræve disse lovliggjort.

I forbindelse med den videre dialog med Herlev Kommune, er berettiget forventning og passivitet, elementer der kan indgå i forhandlingerne.

5. Muligheder i det videre forløb

I henhold til planlovens § 51, stk. 3 skal kommunen foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre forholdet har underordnet betydning.

Kommunen er dermed forpligtet til at lovliggøre ulovlige forhold. Dette kan ske enten fysisk eller retligt. Ud fra et proportionalitetshensyn bør kommunen vælge retlig lovliggørelse frem for fysisk lovliggørelse, hvis det er muligt. Som hovedregel skal der altid foretages partshøring inden kommunen meddeler et påbud.

5.1 Retlig lovliggørelse

Retlig lovliggørelse betyder, at et byggeri rent formelt bliver gjort lovligt. Der skal således ikke ske fysiske ændringer i byggeriet. Retlig lovliggørelse kan ske ved en dispensation.

Retlig lovliggørelse kan alene ske i de tilfælde, hvor en mindre reduktion af bygningsstørrelsen vil føre til væsentlige og uhensigtsmæssige indgreb i den arkitektoniske sammenhæng og udformning af bygningen. Der kan endvidere være tale om forhold, hvor et mindre indgreb medfører nødvendige, men uforholdsmæssigt store ændringer på resten af bygningens konstruktioner mv.

I vurderingen af, om der kan ske den retlige lovliggørelse, skal bl.a. indgå betragtninger om proportionalitet, karakteren og grovheden af overtrædelsen, værdispildsbetragtninger, indretningshensyn, berettigede forventninger samt god/ond tro.

5.2 Fysisk lovliggørelse

Hvis kommunen ikke vil eller ikke lovligt kan dispensere, vil fysisk lovliggørelse være aktuel.

Fysisk lovliggørelse betyder, at et byggeri skal bringes i overensstemmelse med de regler og forskrifter, der er gældende på nuværende tidspunkt, medmindre byggeriet var lovligt på opførelsestidspunktet. Det vil sige, at byggeriet skal nedrives helt eller delvist eller ombygges således at det lever op til de fastsatte regler.

Da det er de enkelte andelshaveejere, der ejer bygninger, vil håndhævelse af de bygningsmæssige forhold ske direkte overfor den enkelte haveejer. Bestyrelsen er således ikke ansvarlige for, hvorvidt de enkelte haveejere har overholdt de bygningsmæssige forskrifter. Bestyrelsen kan således tilbyde de enkelte kolonihaveejere hjælp eksempelvis i forbindelse med en samlet henvendelse til Herlev Kommune, men er ikke forpligtet til at agere i forhold til den forestående lovliggørelsesproces.

I forbindelse med lovliggørelsen skal Herlev Kommune, sende andelshaveren et varsel om påbud, hvor der redegøres for, hvilket ulovligt forhold myndigheden har konstateret.

Dette varsel skal indeholde en partshøring, hvor ejeren får mulighed for at komme med bemærkninger og indsigelser, eller tage skridt til at søge forholdet lovliggjort. Nægter andelshaveren at lovliggøre, vil Kommunen skulle udstede et påbud med en frist til at lovliggøre.

En overskridelse af fristen eller fortsat nægtelse af at lovliggøre og dermed efterkomme påbuddet, vil medføre en politianmeldelse fra Herlev Kommune. Påbuddet kan herefter fastslås ved dom, og der kan pålægges tvangsbøder indtil det ulovlige forhold er lovliggjort. I sidste ende kan der foretages en tvangsmæssig lovliggørelse på ejerens bekostning, jf. planlovens § 63, stk. 3.

Et påbud om lovliggørelse vil kunne påklages til planklagenævnet, eller haveejeren kan søge at få påbuddet prøvet ved domstolene.

6. Persondata

Efter dataforordningen, er enhver oplysning, der kan tilbageføres på en bestemt person at betragte som værende en personoplysning.

Navne og adresser vil være omfattet heraf da disse er personhenførbare.

Navne og adresser er omfattet af artikel 6 i databeskyttelsesforordningen, som værende almindelige personoplysninger eller ikke-følsomme personoplysninger.

Man er som foreningen omfattet af databeskyttelsesforordningen, når man behandler personoplysninger. Behandling skal forstås bredt og omfatter også opbevaring af personoplysninger, som f.eks. adresser.

Når man behandler personoplysninger, skal man som dataansvarlig sikre sig, at behandlingen har et lovligt grundlag.

Alle typer personoplysninger kan behandles med samtykke og det gør sig gældende for almindelige personoplysninger at disse kan behandles uden samtykke, hvis det er nødvendigt af hensyn til:

1. En kontrakt med den registrerede
2. Den dataansvarliges retlige forpligtelser
3. Den registreredes eller en anden fysisk persons vitale interesser
4. En opgave i samfundets interesse eller offentlig myndighedsudøvelse
5. En legitim interesse, som ikke overgås af den registreredes interesser eller rettigheder

Da man ved indtrædelse i foreningen accepterer foreningens vedtægter er dette at betragte som en kontrakt med den registrerede

Det fremgår ikke tydeligt af foreningens vedtægter, at foreningen derved kan opbevare end adresse. Det fremgår dog af foreningens vedtægter § 3.d, at i tilfælde af flytning skal oplysning om ny adresse meddeles foreningens formand eller kasserer, senest 14 dage efter flytning.

Det fremgår dermed indirekte, at foreningen opbevarer medlemmernes adresser.

Alternativt kan behandling af personoplysningerne muligvis ske i henhold til en legitim interesse, som ikke overgås af den registreredes interesser eller rettigheder.

Som dataansvarlig er man forpligtet til at leve op til dataforordningens regler om behandling af personoplysninger.

Man skal som dataansvarlig bl.a. føre en fortegnelse over ens behandling af personoplysninger. I en fortegnelse skal man beskrive, hvordan foreningens behandling af personoplysninger varetages. Fortegnelsen fungerer samtidig som dokumentation for, at foreningen overholder reglerne.

Man kan derudover overveje om Foreningen bør have en privatlivspolitik. Der er ikke et specifikt krav om, at der skal udarbejdes et sådant dokument. Der er dog mange foreninger og virksomheder som udarbejder en privatlivspolitik for at kunne understøtte foreningens oplysningsforpligtelse over for de registrerede personer. En privatlivspolitik vil også kunne understøtte foreningens dokumentation af sin behandling af personoplysninger.

Man må som foreningen kun bruge oplysninger om ens medlemmer til det eller de formål, som man har indsamlet dem til. Oplysningerne må med andre ord ikke bruges til såkaldte uvedkommende formål.

Uanset om der er tale om videregivelse internt i foreningen eller videregivelse udenfor foreningen, skal der altid være en saglig grund til videregivelsen.

Da det ikke er nærmere fastsat, til hvilket formål foreningen indsamler personoplysninger, så vurderes det at en videregivelse af adresser til Herlev Kommune ikke ville være saglig. Man bør derfor indhente samtykke hos de enkelte medlemmer inden man videregiver oplysningerne.

Man skal dog være opmærksom på, at Herlev Kommune kan have hjemmel i lov til at indhente oplysninger, hvorefter man som foreningen er forpligtet til at videregive oplysninger. Dette bør afklares ved henvendelse til Herlev Kommune.

7. Vores anbefaling

I forhold til lokalplan og lovliggørelse, vil vi anbefale at man indleder en forhandling med Herlev Kommune. Det bør gøres klart i forhold til såvel Herlev Kommune som kolonihaveforeningens medlemmer, at Haveforeningen alene bistår for dels at facilitere et godt forløb og dels for at få indblik i Herlev Kommunes overvejelser og afgørelser, så man i de kommende år kan yde korrekt vejledning til medlemmerne.

Vi vil endvidere anbefale, at der udarbejdes en privatlivspolitisk/retningslinjer for behandling af persondata i foreningen, som offentliggøres på foreningens hjemmeside.

.....

København, 7. februar 2019

Helena Reumert Gjerding